

Op een dag wist ik het...

ZIJ-INSTROMERS KIEZEN VOOR HET VAK VANUIT HUN HART

MARINA HEIJ

VOORMALIG COMMUNICATIEMEDEWERKER ANJA DE JONG (42):

‘Ik doe nu iets wat echt bij mij past’

‘Ik heb jaren met veel plezier als communicatiemedewerker gewerkt. Maar toen de kinderen zich aandienen, ben ik gestopt. Dat voelde goed voor mij en mijn gezin. Toen de jongste naar school ging wilde ik weer aan het werk. Maar ik hoefde niet zo nodig terug in de communicatie, ik wilde iets betekenen voor anderen. Sinds eind 2018 volg ik de opleiding voor doktersassistent bij het NTI, en ik loop stage bij Huisartsen Dudokplein in Dordrecht. Mijn stagebegeleiders zijn ook zij-instromers.

‘Mensen vragen wel eens of ik het niet zonde vind dat ik met HBO Communicatie doktersassistent wil worden. Nou, absoluut niet! Ik doe nu iets wat echt bij mij past. Gek genoeg heb ik altijd het gevoel gehad dat

dit de baan is die ik wilde. Steeds wanneer ik bij mijn eigen huisarts kwam met die leuke meiden achter de balie dacht ik: daar hoor ik te zitten.

‘Eerlijk is eerlijk, het gaat allemaal niet vanzelf. Het is best wennen om weer in de boeken te duiken, terwijl ik allang uit de schoolbanken ben. Wat ik trouwens jammer vind is dat er zoveel tijd ‘verloren gaat’ aan de vakken Nederlands, Engels, rekenen en zelfreflectie. Die tijd zou ik liever besteden aan medische kennis.

‘Dat er een gebrek is aan doktersassistenten heb ik aan den lijve ondervonden. Laatst stond er iemand bij mij thuis aan de deur. Die had via-via gehoord dat ik de opleiding doe. Of ik misschien bij hun praktijk wilde komen werken...’

'ALS JE JE GEVOEL
VOLGT, GAAT HET
VANZELF'

ESTHER VAN DER KRAAN (51) WERKTE BIJ EEN BANK:

'Ik heb meer empathie dan toen ik 19 was'

'Vanaf mijn 19e heb ik met een MEAO-diploma op zak in het bedrijfsleven gewerkt, waarvan 23 jaar bij een bank. Ik begon aan de balie en eindigde in de commerciële binnendienst. Na meerdere reorganisaties te hebben overleefd, kwam mijn functie in 2015 te vervallen. Ik merkte aan alles dat dit het moment was om mijn gevoel te volgen. De zorg heeft altijd een speciaal plekje gehad in mijn hart. Zo ben ik al jaren vrijwilliger bij de Zonnebloem. Na een bezoek aan een open dag van het Da Vinci College wist ik het: ik word doktersassistent. Wat mij aansprak was het contact met mensen, eventueel in een eigen spreekuur, en de combinatie met administratieve werkzaamheden die goed bij mijn werkervaring aansluiten.'

'Ik had geluk met mijn werkgever. Die heeft ervoor gezorgd dat ik mij kon laten omscholen en heeft mijn opleiding bekostigd. In september 2015 begon ik met de BOL-opleiding van 2,5 jaar. Ja, best vreemd om als 47-jarige 'moeke' tussen de jonkies te zitten. Maar het was ontzettend leuk. En als je iets met je hart doet, gaat het gewoon vanzelf. Nu werk ik drie dagen per week bij praktijk Hartman en Scheepbouwer in Papendrecht. Ik heb het naar mijn zin en voel mij welkom en gewaardeerd. Nee, ik had geen moment het idee dat ik me als zij-instromer extra moest bewijzen. Ik kan niet terugvallen op jarenlange ervaring in de sector, maar mijn levenservaring compenseert veel. Ik denk dat ik nu meer empathie heb en beter kan relativeren dan toen ik 19 was.'

DE TWAALF AMBACHTEN VAN
MARIANNE KÖRNER-EVERS (53):

‘Dit vak is geknipt voor zij-instromers’

‘Ik was 43 en na het VWO altijd zoekende geweest. Aan werkervaring geen gebrek: ik was achtereenvolgens technisch ontwerper van computerprogramma’s, ambtenaar jeugdbeleid en medewerker callcenter bij een welzijnsorganisatie. Ik koos altijd voor het werk dat het beste bij ons drukke gezin met vier kinderen paste. Dat was niet per se het werk dat ik leuk vond. Wilde ik tot mijn pensioen zo doorgaan? Nee. Toen ik een advertentie zag voor doktersassistent viel alles op zijn plaats. Inmiddels werk ik alweer tien jaar met plezier bij Budels Medisch Centrum. Mijn gevoel bleek dus te kloppen. ‘De opleiding naast werk en gezin was geen probleem. Maar ik vond het wel spannend toen ik fulltime stage ging lopen. Dat betekende dat ik mijn baan moest opzeggen voor een min of meer onzekere toekomst. Het pakte gelukkig goed uit. Vakinhoudelijk liep ik nergens tegenaan, maar ik was wel verbaasd over de

vele verantwoordelijkheden van de doktersassistent. Als ik dat vergelijk met mijn eerdere banen, meestal op HBO-niveau, dan begrijp ik niet dat doktersassistent op MBO-niveau is ingeschaald. Met het bijbehorende salaris. En dat ons beroep nog steeds niet beschermd is, vind ik onbegrijpelijk.

‘Ik heb veel bewondering voor mensen die op jonge leeftijd voor dit vak kiezen. Zij missen vaak de levenservaring en het inschattingsvermogen die je meekrijgt bij het ouder worden. Als je het mij vraagt is het vak van doktersassistent dan ook geknipt voor zij-instromers. Alle werkervaring, binnen en buiten de zorg, is meegenomen. Ik heb bijvoorbeeld veel aan mijn ICT-achtergrond – denk aan HIS en andere automatiseringssystemen. Ook mijn ervaring met gesprekstechnieken bij het callcenter is nuttig. Uiteindelijk komt het allemaal op hetzelfde neer: hoe stel je de juiste vraag?’ •

NIEUWE COLLEGA'S ZIJN HARD NODIG. JIJ KUNT HELPEN!

De kinderen het huis uit. De huidige baan in gevaar. Of gewoon zin in een nieuwe uitdaging. Je kent vast wel mensen in jouw omgeving die hiermee te maken hebben. Wijs ze op de mogelijkheid om zich te laten (om) scholen tot doktersassistent. Sietsche van Gunst van de NVDA weet welke opleidingsmogelijkheden er zijn. Er zijn zelfs vrouwen die na hun 55ste nog doktersassistent worden. Waarom ook niet?

Meer weten? Stuur een bericht aan scholing@nvda.nl